

Jakob on keik ðrratwõtnud, mis meie Issa pârralt on, ja meie Issa Pârrandussest on ta keik sedda Nîkkust ennesele sanud. Jakob tundis ka pea Labani Silmisi ehk Nâust, et ta Sûdda ei olnud ennam nenda temma wasto, Eui enne sedda. Ta mõtles sepârrast se peâle, Euida ta hea Wissiga seâlt moiks ðrrasa da, enne kui Laban ehk ta Pojad, temmale Kurja weel peâlegi teeksid.

S. 195. Jummal nâitas ennast Jakobile sîs Unnes, kui ta ðiete Murres olli, ja tâis lakskümmend Vastad jo Labanic olli teninud. Jummal ütles temmale: Minne jâlle tagasi omma Banneinatte Male, ja omma Suagulaste Seltsi ju te, ja minna tahhan finno Râttetasüja ola, sest ma ollen keik nâinud, mis Laban finnule on teinud. Minna ollen se ðeetri Jummal, kes ennast sulle seâl nâitas

nâitas (S. 178), kus finna se Kiwwi-Samba seâdsid, ja minnule Tootussi tootasid. Minne nûud sîit Maalt ðrra, ja minne taggasî omma Sündimisse-Male!

S. 196. Jakob wôttis Jummala Râs-ko Rõmoga kuulda; ta satis Sannu med Raelile ja Leale, ja fâsels neid ennese Rõonnele tulla taggeda Wâlia peâle temma Puddo-Lojuste' jure. Seâl ta râfis keik nende ette, ja ütles: Ma nâân et teie Issa Silmad ei olle minno wasto nenda kui elle ja enne sedda, et ma kui keige omma Rammo ja Tonga tedda olen teninud, nenda kui teie teate; agga teie Issa on mind narrida pûndnud ni mitmet wissi, ja minno Palka kûl kûnt Ford teistwisi seâdnud; siiski Jummal ei olle temmale Melewalda annud minnule Kurja tehha, egga mo Palka kinnipiddada; maid kui ta ütles: need tip-